

Рекомендовано Вченою радою
 "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
 імені Григорія Сковороди". Протокол № 4 від 19 жовтня 2016 р.

здійснене за сприяння Міжнародної Експертної Агенції
 "Міністринг і Тренінг" та Східно-Європейського Інституту Психології

Редакційна колегія випуску:

З.Г., Савченко О.Я., Маноха І.П., Рубцов В.В., Гусева О.П., Серова О.Є.,
 Ляшенко О.І., Коцур В.П., Рик С.М., Марцинковська Т.Д.

Відповідальний редактор випуску:

доктор психологічних наук, професор Маноха І.П.

ий вісник ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний
 імені Григорія Сковороди" – Вип. 37(4), Том І (23): Тематичний випуск
 дні Челпанівські психолого-педагогічні читання". – Друге видання.
 ис, 2018. – 390 с.

rian Bulletin SU "Pereyaslav-Khmelnytsky Pedagogical University by H.
 " – Vol. 37(4), Volume I (23): Thematic Issue "International Chelpanov's Psycho-
 al Reading". – The 2nd Edition. – K.: Gnosis, 2018. – 390 p.

тво про державну реєстрацію КВ №16427-4899р від 20.01.2010 року.
 ючено до Переліку наукових фахових видань України з педагогічних та
 лософських наук наказом МОН України від 07.10.2016 № 1222.
 ено до Переліку наукових фахових видань України з психологічних наук
 наказом МОН України від 11.07.2016 № 820.

атичному випуску вміщені наукові статті фахівців різних сфер гуманітар-
 ния.

ірнику представлені історичні аспекти становлення психології як
 ої науки та роль Г.І. Челпанова у цьому процесі наприкінці XIX - на
 X століть. Здійснений огляд повільної педагогіки як технології плетання
 ої особистості. Психологія XXI століття представлена у сукупності її
 та перспектив, теоретичних пошуків та емпіричних надбань. Філософія
 успішества і культури постала у контексті найбільш актуальних проблем,
 чаються як змістові виміри третього тисячоліття. Ще один актуальний
 ий напрям вміщених у збірнику матеріалів - психологічні, педагогічні та
 йні умови запровадження європейських стандартів вищої освіти в Україні.
 фахівців-освіти, педагогів, психологів, філософів, науковців, дослідників
 педагогічних та управлінських проблем розвитку освітньої справи в
 і за її межами.

ТЕМАТИЧНИЙ ВИПУСК

**МІЖНАРОДНІ ЧЕЛПАНІВСЬКІ
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ
ЧИТАННЯ**

Розділ 5.

ПСИХОЛОГІЧНІ, ПЕДАГОГІЧНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ УМОВИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	289
АКІМОВА О.В., ПУСТОВІТ Г.П., МАГРЛАМОВА К.Г., Специфіка підготовки педагогічного персоналу для навчання майбутніх лікарів у вищих медичних навчальних закладах	290
БОНДАРЕНКО Д.В., Функціональний аналіз фахової підготовки майбутніх учителів музики	301
ДРАБ Н.Л., ЛОБЕЦЬКА І.М., Розвиток професійно-спрямованого монологічного мовлення студентів старших курсів економічних ВНЗ України на заняттях англійської мови	310
ДРАГІЄВА Л.В., Проблема підготовки майбутніх викладачів до творчої професійної діяльності.....	318
ДУХАНІНА Н.М., Академічне письмо: проблеми, процеси, підходи.....	328
ІСАКОВА Є.П., Загальна характеристика системи викладання англійської мови та підготовки вчителів іноземних мов в КНР... 337	337
МОРОЗОВА М.М., Шляхи формування економічної компетентності у студентів гуманітарних спеціальностей в освітньому процесі ВНЗ	349
ПОЧИНОК Ю.М., Формування професійної компетентності майбутніх лікарів на засадах міждисциплінарної інтеграції у гуманітарній підготовці	357
УСАЧОВА О.В., ПАХОЛЬЧУК Т.М., КОНАКОВА О.В., СІПНА Є.А., ДРАЛОВА О.А., Підходи до викладання питань імунопрофілактики для студентів медичного факультету на кафедрі дитячих інфекцій.....	366
ЯНЧЕНКО П.В., Структурні компоненти правової культури майбутніх юристів	375

АКИМОВА О.В.,

доктор педагогічних наук
професор, завідувач кафедри,
Вінницький державний
педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського,
м. Вінниця, Україна

ПУСТОВІТ Г.П.,

доктор педагогічних наук,
професор, Рівненський
державний гуманітарний
університет, м. Рівне, Україна

МАГРЛАМОВА К.Г.,

кандидат педагогічних наук,
викладач, кафедра мовної
підготовки, «Дніпропетровська
медична академія МОЗ України»,
м. Дніпро, Україна

СПЕЦИФІКА ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІЧНОГО ПЕРСОНАЛУ ДЛЯ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Специфіка підготовки педагогічного персоналу для навчання майбутніх лікарів у вищих медичних навчальних закладах полягає в тому, що однією з важливих вимог до особистості сучасного викладача ВНЗ є готовність до постійного саморозвитку та самовдосконалення. Це пов'язано зі швидкими змінами, котрі відбуваються сьогодні у суспільному житті, стрімким розвитком освітньої сфери, що зумовлює необхідність постійно вдосконалювати власну професійну майстерність, оволодівати сучасними концепціями підготовки фахівців, а також новими змістом, формами, методами, засобами викладання. Викладачі мають готувати підрастаюче покоління до вирішення нових професійних проблем, нових непередбачуваних життєвих

ситуацій, передавати навички професійного самовдосконалення під час фахової підготовки студентів в умовах ВНЗ. У сучасних умовах реформування вищої освіти в Україні, реалізації вимог Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи, формування нових стандартів зі спеціальностей, зорієнтованих на вітчизняний та європейський ринок праці, актуальною залишається проблема якості підготовки педагогічного персоналу. Стриманість нової парадигми освіти на особистість, на задоволення її освітніх потреб вимагає створення умов, що забезпечуватимуть майбутнім фахівцям досягнення компетентності у професійній діяльності, відповідного культурного рівня, розвитку потреби до самовдосконалення. Важливим кроком до формування загальноєвропейського освітнього простору стало зростання вимог до специфіки підготовки педагогічного персоналу. Не виключенням у цьому процесі є система медичної освіти України. Упроваджена в Україні модель вищої медичної освіти покликана готувати фахівців відповідної кваліфікації та відповідного рівня компетентності, яка давала б змогу на високому рівні виконувати свої професійні обов'язки.

Ключові слова: підготовка педагогічного персоналу, навчання майбутніх лікарів, вищі медичні навчальні заклади.

Специфика подготовки педагогического персонала для обучения будущих врачей в высших медицинских учебных заведениях заключается в том, что одной из важных требований к личности современного преподавателя вуза является готовность к постоянному саморазвитию и самосовершенствованию. Это связано с быстрыми изменениями, которые происходят сегодня в общественной жизни, стремительным развитием образовательной сферы, что приводит к необходимости постоянно совершенствовать собственную профессиональное мастерство, овладевать современными концепциями подготовки специалистов, а также новыми содержанием, формами, методами, средствами обучения. Преподаватели должны готовить подрастающее поколение к решению новых профессиональных проблем, новых непредвиденных жизненных ситуаций, передавать навыки профессионального самосовершенствования во время профессиональной подготовки студентов в условиях вуза. В современных условиях реформирования высшего образования в Украине, реализации требований европейская система перевода и накопления кредитов, формирование новых стандартов по специальностям, ориентированных на отечественный и европейский рынок труда, актуальной остается проблема качества подготовки педагогического персонала. Направленность новой парадигмы образования на личность, на удовлетворение его образовательных потребностей требует создания условий, обеспечивающих будущим специалистам достижения

Вивчення функцій вищої школи Британії дозволяє уточнити основні компоненти реформування вищої школи України, обрати оптимальний варіант адаптації цієї реформи до традиційних західних систем підготовки викладача (на прикладі Великої Британії) [10]. Сучасна система підготовки вчительських кадрів Великої Британії склалась і функціонує на основі довготривалої історичної традиції англійського вчителювання. Вона увібрала в себе кращі надбання англійського педагогічного досвіду. Розвиток професійно-педагогічної системи постійно удосконалювався, адекватно реагуючи на політичні, соціально-економічні та духовні зміни в житті Великої Британії:

- в сучасних умовах полеміка щодо проблем освіти продовжується. Однак, в кінцевому підсумку дебати йдуть не стільки про загальні цілі освіти, скільки про засоби їх реалізації. Особливо актуальним є пошук правильного співвідношення між централізацією і децентралізацією, між національними і регіональними чи місцевими інтересами;
- роль держави в системі освітньої підготовки англійського вчителя зберігається. Це дозволяє стабільно відповідати національним освітнім стандартам, зберігати і зміцнювати почуття духовної і культурної спільності всього населення країни;
- освіта Великої Британії фінансується як на державному, так і регіональному рівнях, причому роль останнього постійно зростає, що відповідає основним напрямкам реформ 90-х років. У той же час така система посилює авторитарні тенденції в керівництві освітою, скоує ініціативу працівників шкіл і міс-

цевої адміністрації, затруднює пошуки нових шляхів, нав'язує одноманітні форми і методів педагогічної праці. Тому основною суттю педагогічних реформ 90-х років є посилення процесів децентралізації освіти. При цьому вона не розглядається як засіб для послаблення ролі держави у цій справі, а лише як збільшення відповідальності за стан освіти в регіонах та на місцях. Це дозволить підвищити рівень освіти, значно повніше враховувати місцеві особливості у справі навчання та виховання; а також полегшить проведення різноманітних педагогічних експериментів;

- одним з напрямків реформування вищої педагогічної освіти є збільшення числа абітурієнтів для здобуття вищої педагогічної освіти;
- значна роль у підготовці вчительських кадрів у 90-і роки відводиться неуніверситетським типам навчальних закладів. Роль інститутів і коледжів постійно зростає, їх компетенція і рівень підготовки наближаються до університетських;
- важливим елементом психолого-педагогічного циклу в підготовці майбутніх вчителів визначено педагогічну практику, яка є нині складовою частиною навчальних планів та програм вищих педагогічних і середніх педагогічних навчальних закладів;
- з метою підвищення професійної кваліфікації відповідно до нових суспільних потреб у Великій Британії широко застосовуються нові форми і методи освіти, серед яких найбільшого визнання набувають

тегорії;

5) розробка і впровадження в процес підготовки викладачів медичного вузу навчально-методичного посібника, структура і зміст якого спираються на принципи пріоритетності самостійного навчання в процесі підготовки викладачів [8].

Висновки. Зміна педагогічних парадигм, що обумовлюють розвиток вищої освіти, ставить перед нами завдання пошуку нових освітніх моделей, адекватних новим психолого-педагогічним підходам в освіті. Очевидно, що пропонувані сьогодні психолого-педагогічні концепції освіти повинні реалізовуватися в рамках конкретної освітньої моделі. Така модель може бути визнана успішною, якщо випускник буде володіти характеристиками (якостями, властивостями), що задаються особистісно-орієнтованою та міждисциплінарною концепціями

освіти. Тому на перший план виступає проблема виявлення психологічного механізму успішної навчальної діяльності студентів і професійної діяльності викладачів, оскільки якщо діяльність обох суб'єктів педагогічного процесу буде успішною, то таким виявиться і функціонування самого педагогічного процесу [1].

У зарубіжній вищій школі функціонують різноманітні форми підвищення кваліфікації викладачів. У їх числі – одно-двох річна спеціалізація випускників університетів; стажування терміном до одного року в вузах, науково-дослідних установах і фірмах, цільова підготовка на вчені звання, підвищення кваліфікації на курсах, школах і семінарах. За різними параметрами деякі з названих форм корелюють з практикою української безперервної освіти [5, с.136].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Аверин В. А. Психология в структуре высшего медицинского образования доктор психологических наук Санкт-Петербурга. 1997. 19.00.07 Педагогическая психология 322 с. <http://www.dissercat.com/content/psikhologiya-v-strukture-vysshego-meditsinskogo-obrazovaniya#ixzz51YWRL2nO>
2. Бим-Бад Б. М. Педагогика и медицина [Электронный ресурс] / Бим-Бад Борис Михайлович: официальный сайт. – Режим доступа: http://www.bim-bad.ru/biblioteka/article_full.php?aid=171.
3. Комісаренко Н. Самореалізація як прояв соціального становлення особистості / Н. Комісаренко // Рідна школа. – 2003. – № 1. – С. 23–25.
4. Красильникова Г. Система моніторингу якості вищої освіти в університетах Великої Британії: досвід для України / Г. Красильникова // Порівняльна професійна педагогіка. – 2014. – № 4 (3). – С. 138–144.
5. Кузнецова Л. В. Педагогические основы подготовки преподавателя вуза в современной системе высшего образования Великобритании, Шотландии и России Кузнецова, Лилия Васильевна Дисс. канд. пед. наук, 13.00.01 Специальность: Общая педагогика, история педагогики и образования Ростов-на-Дону 2000. – 136 с.
6. Лосева Н.М. Самореалізація викладача: теоретичний аспект : монографія / Н.М. Лосева. – Донецьк : ДонНУ, 2004. – 387 с.
7. Николукина Наталья Борисовна Социальный портрет преподавателя